

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendivm Totivs Tractatvs De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

24. Coniux.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

professionem religionis, lib. 10. disp. 12. num.
49. & 50.

Coniux.

1 *Qualemque coniugum, nil refert prius interrogari, & verba profiri, sed honestus est, à viro initium lumere, libr. 2. disput. 31. numer. 12.*

2 *Coniux innocens, quamdiu status utriusque est omnino immutatus, potest adulterum cogere, ut sibi reconcilietur, & tenetur adulteri conniuere, quamvis sententia diuotij præcesserit, nec desideratur retractatio sententiæ per iudicem facta, lib. 10. disp. 10. à nu. 2. usq; ad 5.*

3 *Quando coniux innocens mutavit statum, factus professus, aut sacris ordinibus initiatus, non habet ius ad reconciliandum adulterum. Secùs dicendum, si emisit tantum si nplex votum castitatis, lib. 10. disput. 10. numer. 6.*

4 *Coniux adulteri, nullâ præcedenti sententiâ, non potest statum mutare, nec vovere, & si mutet, potest reuocari ab innocentia, ut redeat ad usum; præcedente vero sententiâ iudicis secularis detrudentis adulteram in religionem, transacto biennio potest profiteri. Et si post biennium nondum est professa, potest reuocari ab innocentia, lib. 10. disp. 10. nu. 7. & 8.*

5 *Latâ à iudice Ecclesiastico sententiâ diuotij, non potest coniux adulteri transire ad reli-*

religionem in uito innocentis, & ingrediens potest reuocari etiam post professionem. Idē dicendum, si ingrediatur innocentem ignorante, & deficiente eius licentia. Secus, si innocēs id sciat, & non contradicat, cūm possit. Item potest reuocari adulteri, si innocens reuocet licentiam datam adultero, ut emittat votum, antequam fiat; innocens tamen potest manere in seculo absque voto aliquo. Item potest reuocare innocens adulterum, donec profiteatur, quando est monitus, & non vult. Et adultero iuranti, & probanti, votum se emisse fides adhibenda est, etiam in foro extero, lib. 10. dis. 10. à n. 9. usq; ad 17.

6 Coniux non potest irritare votum castitatis, vel religionis, factum à coniuge adultero post diuortium celebratum, siue cūm licentia innocentis, siue sine illa, casu quo posset irritare matrimonio integro. Tamen instaurato posteà matrimonio, censebitur sicut si emissum esset ante matrimonium, lib. 10. disput. 10. n. 14.

7 Coniux adulteri non priuatur ipso iure debiti petitione, dum inscius est alter, & potest compellere per iudicem, ut reddat, licet innocens habeat lenia indicia, & non sufficiētia ad diuortium. Et non tenetur fateri coram iudice suum adulterium occultum. Tamen, si adulter sciatur innocentem habere sufficientem certitudinem in foro conscientiæ, non potest compellere, ut sibi debitum reddat. Et si falsis testi-

testibus se tueatur, non tenetur restituere innocentib[us] bona, quorum amissione damnandus erat, lib. 10. disp. 12. numer. 8. & libr. 1. disp. 68. nu.
4. & 5.

8 Coniux, ut possit negare debitū, vel propria auctoritate diuertere, requiritur solum moralis certitudo, & non sufficit dubium de alterius adulterio, nec quæcunq[ue] suspicio probabilis, sed desideratur violenta. Dicitur autem violenta non solum, quando inuenitur solus cum sola, nudus cum nuda in eodem lecto iacens, in multis locis secretis ad hoc aptis, & horis electis, sed etiam quæcunq[ue] alia similis, quæ vehementer suadeat coniugis adulteriu[m]. Vnde inuenire solum cum sola in loco abdito extra lectum, & horam aptam ad cōcubitum, non sufficit, nisi aliæ circumstantiæ concurrant, loci, temporis, vel personarum, licet deprehendantur se amplexantes, & osculantes. Item non sufficiunt xenia missa ab adultero adulteræ, aut verba amatoria, & literæ etiam constientes adulterium, l. 10. disp. 12. à num. 39. v/q, ad 48.

9 Coniux suspicans adulterium vxoris, potest illam obseruare cum testibus idoneis ad eam conuincendam de adulterio. Non potest tamen offerre illi occasionem, ut adulteretur, aut famulis, ut farentur, nec pactum inire, & amatio eius, castitatem violari tentanti cōniuere: concedens tempus, & locum; non solum ut adulterium permittat, sed ut in illo de-

pre-

prehendatur, lib. 10. disp. 12. numer. 52. 53. & 54.

10 Coniux petens matrimonium dissoluitatione impotentiæ, tenetur speciem illius impotentiæ, & causam allegare, & declarare iudici Ecclesiastico, l. 7. disp. 108. n. 10.

11 Coniux impotens, siue impotentia sententiat ex parte viri, siue ex parte fœminæ, potest aduersus matrimonium proclamare, allegando propriâ frigiditatē, ut permittatur transitus ad alias nuptias, quādo ignarus fuit illius tempore matrimonij. Et potest index separare eos, si adsit periculum incontinentiæ, lib. 7. dis. 114. à nu. 1. usque ad 6.

Consensus.

1 Consensus ad matrimonium ita requiritur, ut nequeat nec de potentia Dei absoluta absq; illo consistere, siue sumatur, dum est contractus humanus à propria voluntate consurgens tanquā à causa, siue dum est vinculum matrimonij. Nec de facto fuit inter primos parentes absque consensu illorum. Potest tamen Deus dare viro potestatem in corpus fœminæ, & ē contra absq; illorum cōsensu, ratione maioris dominij, l. 2. disp. 26. à n. 1. usque ad 6. Nec est talis potestas in republica, siue Ecclesiastica, siue seculari. Potest tamen Princeps ob bonum commune aliquos compellere, ut matrimonio iungantur, l. 2. disp. 27. à nu. 1. usq; ad 2.

2 Consensus matrimonialis necessario debet fieri non explicitè ad carnalem copulā: sed in ius, & potestatem ad talem copulam: implicitè